

Υπάρχουν μεγάλοι κίνδυνοι από την έξοδο της Ελλάδας από την ΕΕ αλλά για την ...αστική τάξη της χώρας! Αυτό τονίζει στη συνέντευξή της στο Πριν η Φλώρα Νικολιδάκη, μέλος της Πρωτοβουλίας Αγώνα για την Αποδέσμευση από την ΕΕ και περιφερειακή σύμβουλος Αττικής. Οι αλλαγές που έγιναν και γίνονται, λόγω της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΕ, ενίσχυσαν το κεφάλαιο και έφεραν τους εργαζόμενους σε υποδεέστερη θέση.

Συνέντευξη στον **Γιάννη Ελαφρό**

Την περασμένη Κυριακή πραγματοποιήθηκε η Ιδρυτική Συνέλευση της Διεξόδου, με κύριο στόχο την αποδέσμευση από την ΕΕ. Για ποιους λόγους θεωρείτε αναγκαία αυτή την αποδέσμευση;

Πάει πολύς καιρός, πάνω από 35 χρόνια, που η ΕΕ πλασάρεται στην Ελλάδα, ως ένα θετικό πλαίσιο ύπαρξης. Όλες οι αλλαγές που έγιναν και συνεχίζονται, εμφανίστηκαν από τις διάφορες κυβερνήσεις (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ) ως αναγκαίος εκσυγχρονισμός της χώρας. Θα ήταν έτσι, αν στη χώρα κατοικούσαν μόνο τραπεζίτες, χρηματιστές, μεγαλέμποροι, μεγαλοκατασκευαστές, βιομήχανοι, μεγαλοκτηματίες και εισοδηματίες. Πράγματι, για όλους αυτούς η επιλογή πρόσδεσης στην ΕΕ, τους απάλλαξε από το άγχος της αναμέτρησης με υπέρτερες κεφαλαιακές δυνάμεις. Δέχτηκαν με ανακούφιση το ρόλο μιας προσαρτημένης κεφαλαιακής δύναμης στο άρμα της Γερμανίας, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και φυσικά των ΗΠΑ.

Για όλους εμάς, όμως, η πορεία ήταν αντίστροφη. Ουσιαστικά όλα αυτά τα χρόνια, άλλοτε βήμα-βήμα και άλλοτε βίαια, όπως τελευταία, στενεύει απελπιστικά ο ρόλος μας, και ως εργαζομένων και ως επιστημόνων. Η καταστροφή στην αγροτική και βιομηχανική παραγωγή σε όφελος υπηρεσιών, πολλές φορές αχρείαστων, έθεσε την εργατική τάξη της χώρας σε υποδεέστερη θέση και έτσι σήμερα βλέπουμε, ότι παραβιάζεται και ο κλασικός καπιταλιστικός κανόνας για τον μισθό, που πρέπει να ανταποκρίνεται στους όρους αναπαραγωγής της ικανότητας για εργασία, και έχουμε αμοιβές σε επίπεδο επιδομάτων, με ταυτόχρονη μείωση των παροχών σε υγεία, εκπαίδευση και στέγη.

Το συστημικό μπλοκ και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τονίζει πως υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι εκτός ΕΕ. Από το ότι δεν θα έχουμε πετρέλαιο και φάρμακα, μέχρι κίνδυνο εθνικών περιπετειών κλπ. Τι απαντάτε;

Για όλους τους λόγους που ανέφερα πριν, πράγματι υπάρχουν μεγάλοι κίνδυνοι για την αστική τάξη της χώρας. Οι κίνδυνοι για την αστική τάξη θα αναπτυχθούν σε δύο επίπεδα: το πρώτο θα είναι η θέση της, που θα υποβιβασθεί πάρα πολύ γιατί θα χαθεί το περιεχόμενο που της εξασφαλίζει η πρόσδεσή της στα ευρωπαϊκά κεφάλαια, και το δεύτερο επίπεδο κινδύνων θα είναι η «τιμωρία» γιατί δεν κατάφερε να μας κρατήσει δέσμιους σε αυτό που λέγεται ΕΕ. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το ίδιο θα συμβεί και με όλους εμάς, τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους ανέργους, τους αγρότες, τους νέους κ.λπ, οι οποίοι το λιγότερο που θα κερδίσουμε είναι η ελευθερία να σχεδιάσουμε τη ζωή μας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται, όμως, πως η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να αλλάξει προς το καλύτερο, για την ακρίβεια πως ήδη αλλάζει. Δεν είναι πιο ευνοϊκοί οι όροι όταν παλεύουμε εντός της;

Το καλύτερο, λέει μια παροιμία, είναι ο εχθρός του καλού. Από την άλλη, δεν έχω καταλάβει γιατί αυτή η γεωγραφική περιοχή του κόσμου είναι μοιραίο κάποτε να ενωθεί. Κάτι, ας πούμε, σαν να υπάρχει και 11η εντολή στις πλάκες του Μωυσή. Τι να παλέψουμε; Η ΕΕ έχει «φέροντα οργανισμό». Ένα τοιχίο να πας να μετακινήσεις και μπορεί να πέσει. Άρα ανθίσταται για να μένει αμετακίνητη ή γκρεμίζεται.

Θέτετε ζήτημα συνολικής εξόδου από την ΕΕ και όχι μόνο από το ευρώ. Γιατί;

Ξέρετε, κι αυτό το «σκαλοπάτι» του ευρώ, έχει μια μεγάλη αυθαιρεσία στη σύλληψή του. Είναι παράξενο να υιοθετεί μια τέτοια ανάλυση η ΛΑΕ, γιατί αν υπάρχει ένας άνθρωπος που χρόνια επέμενε ότι το ευρώ δεν είναι απλό νόμισμα, αλλά σύνολο μηχανισμών, είναι ο Π. Λαφαζάνης. Πως τα ξεχώρισαν τώρα, και μάλιστα έκαναν τον διαχωρισμό αυτό στρατηγική επιδίωξη; Στην Ελλάδα, όλα τα αιτήματα των αγροτών, των εργατών στους διάφορους κλάδους της βιομηχανίας και των νέων που σπουδάζουν, έχουν να κάνουν με πολιτικές της ΕΕ. Τι θα κάνουμε τώρα; Θα παλεύουμε αιτήματα κατά της ΕΕ, αλλά σε πολιτικό επίπεδο θα μιλάμε μόνο για το ευρώ; Όχι. Εμείς μιλάμε για έξοδο από την ΕΕ, γιατί αυτό σημαίνει πρώτα απ' όλα Δημοκρατία και Οικονομία σε όφελος του εργαζόμενου Λαού.

Πώς είδατε την ψήφο στο βρετανικό δημοψήφισμα; Δεν σφραγίζεται από εθνικιστικές και ακροδεξιές απόψεις;

Σε κάθε δημοψήφισμα δεν έχουμε ένα ομογενοποιημένο αποτέλεσμα, αλλά ένα κράμα. Μέσα στη λεκάνη του BREXIT κολυμπάνε οι απαιτήσεις για εργατικά δικαιώματα, οι φόβοι για το προσφυγικό ζήτημα, οι βλέψεις των αγγλικών κεφαλαίων για ένα μεγαλύτερο μερίδιο στην

επιχειρούμενη αναδιανομή στη Μέση Ανατολή και Κεντρική Ασία. Για κακή τύχη όμως του κεφαλαίου, οι εργαζόμενοι είναι εκατομμύρια. Άρα κυριαρχούν στο αποτέλεσμα. Και αυτή είναι η πρόκληση για την Αριστερά του Lexit.

Η «ΔιΕΕξοδος» θα συμβάλλει για αντιΕΕ αγώνες Ενάντια στον «Κυνόδοντα» της Δημοσιονομικής Πειθαρχίας

Ποια φιλοδοξείτε να είναι η συνεισφορά της Πρωτοβουλίας «ΔιΕΕξοδος»; Πως θα συγκροτηθεί και πως θα δουλέψει; Μήπως θα είναι ακόμα μια κίνηση «ειδικών»;

Η «ΔιΕΕξοδος» είναι Πρωτοβουλία Αγώνων για την Αποδέσμευση από την ΕΕ. Προειδοποιούμε ότι είναι εντελώς ακατάλληλος χώρος για χτίσιμο πολιτικής καριέρας. Αυτό σημαίνει πολύ λάντζα για την οργάνωση στον τόπο δουλειάς, στον τόπο αγροτικής παραγωγής, στο γραφείο, στο Δήμο, στο σχολείο και το Πανεπιστήμιο. Άνθρωπο τον άνθρωπο. Για μάς, ο ένας άνθρωπος είναι πολύτιμος. Έχουμε δυσανεξία στις επιφανειακές, επικοινωνιακές κινήσεις κλίμακας «μαζών».

**Τι εύρος κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία;
Καλείτε σε παραπέρα συσπείρωση;**

Πολιτικές δυνάμεις δεν υπάρχουν στην «ΔιΕΕξοδο». Υπάρχουν άτομα που μπορεί να ανήκουν σε διάφορους πολιτικούς χώρους, αλλά μας ενδιαφέρουν με την ιδιότητά τους στην κοινωνία, την οικονομία και την παραγωγή. Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που έχουν δηλώσει και έμπρακτα την υποστήριξή τους, γιατί συμφωνούν με το σκοπό της «ΔιΕΕξοδος», αλλά συμμετέχουν ως άτομα. Με την έννοια αυτή, εδώ χωράμε όλοι και όλες που έχουμε πεισθεί ότι η ζωή μας θα έχει μέλλον έξω από την ΕΕ. Συζητάμε πολύ δημοκρατικά για το πώς θα το πετύχουμε αυτό, δεν συζητάμε όμως τον ίδιο τον σκοπό.

Παρά την επιτακτικότητα του πολιτικού αιτήματος για αποδέσμευση από την ΕΕ βλέπουμε πως δυνάμεις της Αριστεράς δεν το θέτουν στην πρώτη γραμμή, είτε γιατί το θεωρούν απότοκο της λαϊκής εξουσίας είτε γιατί βάζουν το ζήτημα της αποχώρησης από την ευρωζώνη και στην πορεία το ζήτημα της ρήξης με την ΕΕ. Πώς το σχολιάζεις;

Το πρώτο σχόλιο είναι ότι αυτός που θέτει τη λαϊκή εξουσία ως προϋπόθεση για την έξοδο από την ΕΕ, λέει κάτι πιο σοβαρό, από αυτόν που λέει ότι θα φύγει από την Ευρωζώνη και μετά θα συγκρουσθεί με την ΕΕ, χωρίς μάλιστα να διευκρινίζει το ζήτημα της εξουσίας.

Ένα δεύτερο σχόλιο είναι, ότι εμείς ως κίνημα, αποδομώντας ιδεολογικά τη σύλληψη της ΕΕ, ως τον «Κυνόδοντα» της Δημοσιονομικής Πειθαρχίας, συμβάλλουμε στο προχώρημα της διεκδίκησης μιας εναλλακτικής λύσης. Φαντάζομαι ότι αυτό θα είναι χρήσιμο για τη μαζικοποίηση των αγώνων, για την αποδέσμευση από την ΕΕ, προς όφελος της δημοκρατίας για τον λαό, της ευημερίας, της καλής γειτονίας και της ειρήνης στην περιοχή μας.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**